

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж 43/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Б.Б. из Ш., Улица ... број ..., чији је пуномоћник Г.Н., адвокат из Ш., Улица ... број ..., против туженог М.Ч. из М., Улица ... број ..., ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде на основу признања Основног суда у Шапцу П 2380/13 од 30.01.2014. године, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба туженог изјављена против пресуде на основу признања Основног суда у Шапцу П 2380/13 од 30.01.2014. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Шапцу П 2380/13 од 30.01.2014. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати 1.100 евра са каматом коју одређује Европска централна банка од 01.12.2013. године па до исплате, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС у време и месту плаћања и 39.000,00 динара на име накнаде парничних трошкова са законском затезном каматом од 30.01.2014. године па до исплате.

Против наведене пресуде, тужени је изјавио жалбу, али без навођења законских разлога из којих пресуду побија.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 252/14 од 17.04.2014. године, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена на првостепену пресуду.

Међутим, тужени је 03.02.2016. године поднео Врховном касационом суду жалбу против првостепене пресуде на основу признања.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе од 03.02.2016. године, Врховни касациони суд је имао у виду да је тужени против првостепене пресуде на основу признања изјавио жалбу 10.02.2014. године, о којој је одлучено решењем Вишег суда у Шапцу Гж 252/14 од 17.04.2014. године, тако што је одбачена као недозвољена жалба туженог, с обзиром да су се парничне странке на рочишту одржаном 30.01.2014. године одрекле права на жалбу и том приликом је констатовано да је одлука правноснажна 30.01.2014. године. У конкретном случају, тужба у овој правној ствари је поднета 16.12.2013. године, па се

примењује Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против правноснажне пресуде првостепеног суда, што жалбу туженог чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 367. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 399. ЗПП).

У конкретном случају, како је жалба изјављена против правноснажне пресуде првостепеног суда, то је Врховни касациони суд, применом одредбе члана 419. у вези са чланом 387. став 1. тачка 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**